
Monologi s kavča

RADIO SLOVENIJA 1, 23.05.2021, **DOGODKI IN ODMEVI**, 15:50

BERNARD STRAMIČ (voditelj)

Prešernovo gledališče Kranj je sinoči slavilo prvo premiero po odprtju gledališč. Monologi s kavča, ki jih je napisalo osem dramatikov, so zaživel v polni in prepleteni odrski obliki. Po predstavi so podelili še **nagrado Julija**, ki jo od leta 2017 podeljuje **Prešernovo gledališče** v sodelovanju s časnikom Gorenjski glas. Za sezono 2019 - 2020 jo je prejela **Vesna Jevnikar** za vlogo Helene Alving v predstavi Strahovi po besedilu Henrika Ibsena. V **Prešernovem gledališču** je bila Petra Tanko.

PETRA TANKO (novinarka)

V času prve ustavitve javnega življenja lansko pomlad je **Prešernovo gledališče** k sodelovanju povabilo osem dramatikov in dramatičark, toliko šteje tudi igralski ansambel. Vsak od njih je napisal monolog za z žrebom izbrano igralko ali igralca. Monologe so napisali Simona Hamer, Rok Vilčni rokgre, Nejc Gazvoda, Kim Komljanec, Simona Semenič, Varja Hrvatina, Tjaša Mislej in Peter Rezman. Dramaturško sodelovanje Maše Pelko z režiserjem Lukom Marcenom se je v uprizoritvi izkazalo kot odlično opravljeno delo. Z nekaj okrajšavami izvernih besedil in predvsem v njihovem medsebojnem prepletu z na videz naključnimi, a točnimi medsebojnimi srečanji. Soprisotnost in igra med besedami brez odmeva, enotnost in natančni poudarki ustvarjajo kompleksno sliko tistega obdobja. Vsem likom skupno je čakanje na odrešitev, ki je še ni, smo se pa vendarle nekoliko prilagodili. Zaposlena mati, ki ima doma dva šolajoča se otroka, dama v zrelih letih, ki si želi nekomu pripadati. Mlada ženska, ki ves čas brska po internetu. Ločenec, ki pričakuje svojo bivšo ženo in si želi ponovnega združenja. Pa samski moški, ki se pogovarja s svojim štirinožnim prijateljem. Starejši moški, ki edino bližino stke s kunami na podstrešju. Delavka v Gorenju, ki pravi, da bo o vseh krivicah javno spregovorila na Facebooku. Novopečeni oče, ki soproge in sinčka ne more obiskati v porodnišnici. Uprizoritev Monologi s kavča je portret človekove osamljenosti, ki je v tem času narasla in se razgalila. Vrhunec predstavlja konec sklepnega prizora, ko vemo, da soprisotnost oziroma sočloveka in s tem upanje začutijo vse dramske osebe. Izjemno ganljiv trenutek, ki ga prav tako prepoznamo v lastnih občutjih sveta v zadnjem letu.